

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Γραμματικά φαινόμενα

- **έκομίζοντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. κομίζομαι
- **ύπερενεγκόντες:** μετοχή αορ. β' του ρ. ύπερφέρω
- **περιπλέοντες:** μετοχή ενεστ. του ρ. περιπλέω
- **ὄφθῶσιν:** γ' πληθ. υποτ. παθητικού αορ. του ρ. ὄραομαι-ῶμαι
- **ἀποκομίζονται:** γ' πληθ. οριστ. ενεστ. του ρ. ἀποκομίζομαι
- **αἰσθόμενοι:** μετοχή αορ. β' του ρ. αἰσθάνομαι
- **οἰχομένας:** μετοχή ενεστ. με σημασία παρακειμ. του ρ. οἰχομαι
- **πρότερον:** συγκριτικός βαθμός της πρόθεσης πρό
- **ἐπλήρωσαν:** γ' πληθ. οριστ. αορ. του ρ. πληρῶω-ῶ
- **περικομίζοντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. περικομίζομαι
- **τινά:** αιτ. εν. αρσ. γένους, της ἀόριστης αντων. τίς, τί
- **λάβοιεν:** γ' πληθ. ευκτ. αορ. β' του ρ. λαμβάνω
- **ἀπέκτεινον:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ἀποκτείνω
- **ἔπεισαν:** γ' πληθ. οριστ. αορ. του ρ. πείθω
- **ἐσβῆναι:** απαρ. αορ. β' του ρ. ἐσβαίνω
- **ἐκβιβάζοντες:** μετοχή ενεστ. του ρ. ἐκβιβάζω
- **ἀπεχρῶντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ἀποχρῶμαι
- **ὑποσχεῖν:** απαρ. αορ. β' του ρ. ὑπέχω
- **κατέγνωσαν:** γ' πληθ. οριστ. αορ. β' του ρ. καταγιγνώσκω
- **ἐπείσθησαν:** γ' πληθ. οριστ. παθητικού αορ. του ρ. πείθομαι
- **ἔώρων:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ὄραω-ῶ
- **ἀλλήλους:** αιτ. πληθ. αρσ. γένους της αλληλοπαθητικής αντωνυμίας
- **ἀπήγχοντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ἀπάγχομαι
- **ἕκαστοι:** ον. πληθ. αρσ. γένους της ἀόριστης επιμεριστικής αντωνυμίας ἕκαστος-η-ον
- **ἐδύναντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. δύναμαι
- **ἀνηλουῖντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ἀναλόομαι-οῦμαι
- **παρέμεινε:** γ' ενικ. οριστ. αορ. του ρ. παραμένω
- **σφῶν αὐτῶν:** γεν. πληθ. αρσ. γένους της αυτοπαθητικής αντωνυμίας του γ' προσ.

- **δοκοῦντας:** μετοχή ενεστ. του ρ. δοκέω-ῶ
- **ἐφόνεον:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. φονεύω
- **ἐπιφέροντες:** μετοχή ενεστ. του ρ. ἐπιφέρω
- **ἀπέθανον:** γ' πληθ. οριστ. αορ. β' του ρ. ἀποθνήσκω
- **ὀφειλομένων:** μετοχή ενεστ. του ρ. ὀφείλομαι
- **κατέστη:** γ' ενικ. οριστ. αορ. β' του ρ. καθίσταμαι
- **ὄ,τι:** ον. εν. ουδ. γένους της αναφορικής αντωνυμίας ὅστις, ἥτις, ὄ,τι
- **ξυνέβη:** γ' ενικ. οριστ. αορ. β' του ρ. συμβαίνω
- **περαιτέρω:** συγκριτικός βαθμός του τοπικού επιρρήματος πέρα
- **ἀπεσπῶντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. ἀποσπάομαι-ῶμαι
- **ἐκτείνοντο:** γ' πληθ. οριστ. παρατατικού του ρ. κτείνομαι
- **περιοικοδομηθέντες:** μετοχή παθ. αορ. του ρ. περιοικοδομέομαι-οῦμαι